

Wisselende grondsoort vraagt om plaats specifieke bemesting

Biomassakaart (LORIS) geeft inzicht in opbouw van de percelen

Bernier Homan Free in Valthermond liet afgelopen jaar biomassafoto's van zijn gewassen maken. De geconstateerde verschillen wil hij gebruiken om het bemestingsregiem te optimaliseren. En dat zou kunnen leiden tot 4 à 5 procent hogere opbrengsten.

Echt verrassend waren de biomassakaarten niet voor Homan Free. "Een boer kent zijn grond, ik weet dus wel waar de schrale zandkoppen zitten en waar op welke plaatsen de dalgrond de hoogste mineralisatie geeft." Wel verrassend voor hem was dat de zandkoppen zich verder uitstrekten dan hij dacht en op basis van de visuele gewasstand meende waar te nemen. Hij had al eens gelezen over het werken op basis van de biomassa kaarten. Middels zijn regelmatige contacten met akkerbouwspecialist Johan Ottens kwam hij al snel uit bij Loris, dat door Agrifirm in de markt wordt gezet. In de zomer van 2007 werden vervolgens de infra-rood foto's van de gewassen gemaakt.

Homan Free teelt naast twee hectare asperges, 145 hectare fabrieksaardappelen, 33 hectare suikerbieten en 70 hectare graan. Vooral in de fabrieksaardappelen, maar zeker ook in de brouwergerst is de kwaliteit van het product belangrijk voor een goede afzetprijs. De grond die hij bewerkt, wisselt in kwaliteit van dalgronden met een hoge mineralisatie tot schrale zandgrond. "Daar een homogeen gewas op telen is dé uitdaging voor een akkerbouwer."

De volgende klus was om de gegevens uit de biomassakaarten om te bouwen naar een aangepaste bemestingsgift, waardoor de gewassen op de hele oppervlakte optimaal kunnen groeien, maar ook dezelfde

kwaliteit krijgen. Samen met Agrifirm zijn de variabele bemestingskaarten gemaakt.

Nu is hij volop bezig om samen met zijn zoon René de vertaalslag te maken vanuit de kaarten naar een hanteerbaar bemestingsregiem. Daarvoor laat hij de kaarten inlezen op zijn computer om daarmee via de GPS besturing de percelen variabel te kunnen bemesten. Daarbij wil Homan Free in eerste instantie drie niveaus in de bemesting gaan inbouwen. "Het moet hanteerbaar blijven. Wanneer je in het veld allerlei aanpassingen moet doen aan de machine dan schiet je het doel voorbij." Een uitdaging is om het forse verschil in de meststoffenbehoefte technisch gerealiseerd

te krijgen. Het bedrijf gebruikt voor de bemesting NTS. Dit is een vloeibare stikstof met zwavel. In aardappelen is de behoefte gemiddeld 180 kilo N/ha, maar door het verschil in grondsoort varieert de behoefte van 100 tot 210 kilo.

Bij Homan Free komt circa 90 kilo N uit organische mest. De meststoffengift zou daarmee moeten kunnen variëren tussen bijna nul en ruim 100 kilo. De NTS wordt tegelijk met het spitten verstrekt, waarbij de minimum snelheid zes kilometer bedraagt. Om dan deze variatie te kunnen realiseren, is naast drukverschil ook verschil in openingsgrootte van de spuitdop nodig. Een uitdaging waar vooral zoon René mee bezig is. Deze zomer wil Homan Free op twee percelen (40 ha.) gaan bijsturen op basis van de biomassakaarten. Die percelen zullen opnieuw op de foto worden gezet om ook daarmee te kunnen nagaan of de gewenste effecten ook optreden.

De trekker is uitgerust met GPS.

Bedrijfsgegevens:

Bernier Homan Free (51) boert met zijn vrouw Lieneke in maatschap. Ze hebben komend jaar circa 275 ha. in gebruik. Lieneke heeft daarnaast een zorgboerderij. In het verleden heeft de familie Homan Free het mechanisatiebedrijf MCV in Valthermond van de Vries uit Beilen overgenomen waar zoon René (27) medeverantwoordelijk is. Homan Free liet in 2007 zijn gewassen fotograferen ten behoeve van biomassakaarten en gaat in 2008 zijn bemesting aanpassen op basis van deze gegevens.

René (rechts) en Bernier Homan Free voor de opslag